

د : {إِذَا جَاءَ نَصْرٌ اللَّهِ وَالْفَتْحُ} [النصر: 1] لَهُ نَازِلٌ بِدُوْرٍ وَرُوْسَتِهِ
رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ هِبَّ لِمَوْنَعٍ نَدِيٍّ كَبِيرٍ مَكْرَدًا
چې: «سُبْحَانَكَ رَبَّنَا وَبِحَمْدِكَ اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِي»

له أَمَّ الْمُؤْمِنِينَ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا خَخَهُ رَوَاهُتُ دِي وَأَيْيِ چې: د : {إِذَا جَاءَ نَصْرٌ اللَّهِ وَالْفَتْحُ} [النصر: 1] لَهُ
نَازِلٌ بِدُوْرٍ وَرُوْسَتِهِ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ هِبَّ لِمَوْنَعٍ نَدِيٍّ كَبِيرٍ مَكْرَدًا
اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِي» يَبِي پَكِي وَيَلِي دِي.

[صحيح] [متفق عليه دی] (بخاري او مسلم دواړو روایت کړی دی)

د مؤمنانو مور عايشه رضي الله عنها روایت کوي چې کله پر نبي صلى الله عليه وسلم {إِذَا جَاءَ نَصْرٌ اللَّهِ وَالْفَتْحُ} نازل شو: نو د قرآن د عملی کولو په موخيه يې د الله تعالى د امر عملي کولو ته بېړه وکړه، چې فرمائي: {فسیح بحمد ربک واستغفره}. یعنې: د خپل رب پاکې دی له ستاینې سره بیانوه او له ده نه مغفرت غواړه) نو رسول الله صلى الله عليه وسلم به په خپلې رکوع او سجده کې: «سُبْحَانَكَ» ډېر ويل: یعنې تا لره پاکې ده له هري هغې نیمگړتیا خخه چې ستاد شان سره نه بنایي، «اللَّهُمَّ رَبَّنَا وَبِحَمْدِكَ» یعنې اى زمور ربه، زه ستاد ستاینې سره تسبیح وايم، سنا هغه ډول ډول ستاینه کوم چې ستاد ذات، صفاتو او کړنو د کمال بنایي، «اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِي» یعنې اى الله! ماته بخښنه وکړه، زما ګناهونه ليري کړه او ترې تېر شه.

<https://www.sunnah.global/hadeeth/ps/show/5212>

